

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Artikel 782, lid 4, van het Wetboek van Koophandel bepaalt, dat de schipper van een binnenschip voorzien moet zijn van de meetbrief, het bewijs van inschrijving van het schip in het register van teboekstelling en, tenzij het schip uitsluitend binnenslands wordt gebezigd, het bewijs van het al dan niet bezwaard zijn van het schip met hypotheek. Artikel 470 van het Wetboek van Strafrecht stelt overtreding van dit gebod strafbaar met een geldboete van ten hoogste f 200. Blijkens de Memorie van Toelichting op het ontwerp van de wet van 24 juni 1939, *Stb.* 201, houdende nieuwe wettelijke regeling van het binnenvaartrecht, waarbij genoemd artikel 782 werd vastgesteld, is bij de opstelling van die bepaling rekening gehouden met de artikelen 12, 13 en 16 van de Conventie van Genève van 9 november 1930, nopens de teboekstelling van binnenschepen, de zakelijke rechten op die schepen en andere daarmee samenhangende onderwerpen (Zitting 1934—1935 — 196, stuk nr. 3, p. 15). Dit verdrag is goedgekeurd bij de wet van 24 juni 1939, *Stb.* 25. De memorie van toelichting op het ontwerp dier wet vermeldt o.m.: „Het verkeer zou bij de teboekstelling zonder meer onvoldoende gebaat zijn. De belanghebbenden kunnen zich onmogelijk in elk voorkomend geval met het betreffende bureau in verbinding stellen. Aan boord van het schip zelf moeten zij zich tot op zekere hoogte de nodige zekerheid dienaangaande kunnen verschaffen. Art. 12 bepaalt mitsdien, dat de inschrijvingen volgens de artt. 10 en 11 moeten worden weergegeven op het certificaat. Dit document moet steeds aan boord zijn. In het tweede lid wordt de mogelijkheid opengelaten een duplicaat af te geven.” (Zitting 1934—1935 — 196, stuk nr. 10, p. 5). Dit verdrag is nog niet in werking getreden; het is tot nu toe door slechts één der ondergetekende landen geratificeerd. Enige tijd geleden is een herziening van het verdrag ter hand genomen door de Commissie voor binnenlands vervoer uit de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties. Te verwachten is, dat deze herziening nog geruime tijd zal vergen.

Sedert de invoering van het nieuwe binnenvaartrecht op 1 november 1952 is gebleken, dat het voorschrift van artikel 782, lid 4, Wetboek van Koophandel, ernstige bezwaren op-

levert voor de eigenaren en schippers van sommige soorten binnenschepen, zoals dekschuiten en varend baggermaterieel, waarvan de teboekstelling bij een verplaatsing van ten minste 20 m³ verplicht is (artikelen 309, 748 en 749 Wetboek van Koophandel). Deze soorten schepen worden veelal onbemand verhuurd — dekschuiten gewoonlijk slechts voor zeer korte tijdvakken, soms een gedeelte van een dag, zodat zij als het ware van hand tot hand gaan — en hun inrichting maakt het onmogelijk of ten minste zeer bezwaarlijk de voorgeschreven papieren veilig op te bergen aan boord van deze dikwijls tijdelijk onbewaakt liggende vaartuigen. Het gevolg is dat het voorschrift veelvuldig wordt overtreden of dat de papieren herhaaldelijk in het ongereede geraken, hetgeen de eigenaar dan op de kosten en moeite van het aanvragen van duplicaten komt te staan.

De ondergetekende is dan ook van mening, dat het gewenst is de mogelijkheid te scheppen om voor deze en dergelijke soorten binnenschepen een uitzondering te maken. Hij stelt zich voor, dat bij algemene maatregel van bestuur ter wille van het doel van de regel van artikel 782, lid 4, aan de vrijstelling enkele voorwaarden worden verbonden. Bepaald zou kunnen worden, dat de schipper aan boord voorzien moet zijn van een door de eigenaar van het schip ondertekende opgave, bevattende diens naam en woonplaats, een korte omschrijving van de scheepspapieren en de verklaring dat hij die papieren aan zijn woon- of kantooradres bewaart en ter inzage van een ieder beschikbaar houdt; voorts dat, wanneer het schip in gebruik is bij een ander dan de eigenaar krachtens een titel, waarvan uit het scheepsregister blijkt, voor de zojuist aangeduide opgave een dergelijke opgave van die gebruiker in de plaats kan treden. De aanwijzing van de soorten schepen, waarvoor de vrijstelling geldt, kan bij de algemene maatregel van bestuur worden opgedragen aan de Ministers van Justitie en van Verkeer en Waterstaat.

De Minister van Justitie,
SAMKALDEN.